

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 110.659 van 25 september 2002
in de zaak A. 127.065/VII-27.903**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat M. T. BASIALA,
 kantoor houdende te 1190 BRUSSEL,
 André Baillonstraat 36

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Congolese nationaliteit, op 24 september 2002 per fax heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 september 2002 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 5 september 2002;

Gelet op de beschikking van 24 september 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 8 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gelet op de beschikking van 24 september 2002 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op woensdag 25 september 2002 om 09.30 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaten I. DERMAUX en M.T. BASIALA, die verschijnen voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur F. DE NEVE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat P. LOMMELEN, die loco E. MATTERNE, verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij kwam België binnen op 2 september 2002 en verklaarde zich op 3 september 2002 vluchteling.

1.2. Op 5 september 2002 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 18 september 2002 bevestigde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing.

2. Overwegende dat de asielaanvraag van de verzoekende partij door de bestreden beslissing kennelijk ongegrond en bedrieglijk werd verklaard; dat de bestreden beslissing letterlijk als volgt is gemotiveerd:

“U verklaarde afkomstig te zijn uit Kinshasa, waar u in 2000 huwde met Diazimi Samson Alain, attaché op de persdienst van de Présidence. Uw echtgenoot werkte al op deze dienst in de tijd van voormalig president Mobutu. Na de machtswissel kon hij daar blijven werken, maar werd hij slechts sporadisch betaald. Omwille hiervan belandde hij in een depressie en op 30 maart 2002 overleed hij ten gevolge van een ziekte. Op 8 mei 2002 toog u, samen met drie andere weduwes van medewerkers op de presidentiële persdienst, naar de hoofdingang van het presidentsgebouw. U kwam het achterstallige salaris van uw echtgenoot opeisen. Toen u de toegang tot het gebouw werd belemmerd, begon u te fulmineren tegen de huidige president, daarin gevolgd door de drie andere vrouwen. Na een opstootje werd iedereen opgepakt en, in afwachting van een overbrenging naar de Makala-gevangenis, opgesloten in een lokaal achteraan het presidentsgebouw. In de vooravond kwam een agent u uit dit lokaal halen en kon u met uw tante B. D. naar haar huis gaan. Daar bleef u zich verborgen houden. Intussen vernam uw tante dat de politie bij uw huis frekwent navraag deed naar u. In de nacht van 1 op 2 september 2002 reisde u, met behulp van een vals paspoort van Kinshasa naar België, waar u bij aankomst op de luchthaven van Zaventem door de Federale Politie werd tegengehouden. De volgende dag diende u een asielaanvraag in (zie verslag Federale Politie PA/356/VVR, dd. 3 september 2002).

Er moet worden vastgesteld dat uw verklaringen onvoldoende blijk geven van een vervolgingsvrees in de zin van het Geneefs Vluchtelingenverdrag. Het is immers niet aannemelijk dat u nog steeds actief zou worden gezocht door de Congolese autoriteiten

omwille van de hierboven beschreven gebeurtenissen. U stelde vooreerst nooit politiek actief te zijn geweest. Het collectief opeisen van achterstallig salaris, daarbij volmondig uw onvrede uiten over het actuele regime en sympathie betuigen voor rebellenleider Bemba is in Kinshasa niet bepaald een opvallende actie die u tot gezocht opposant maakt. Dit wordt bevestigd door het feit dat u reeds na enkele uren detentie in een onbestemd lokaal in het presidentsgebouw kon vrijkomen.

Daarenboven legde u tegenstrijdige verklaringen af over de hieropvolgende periode dat u ondergedoken leefde. Volgens uw verklaringen in dringend beroep bleef u van mei tot 1 september 2002 bij uw tante wonen, die alleen leefde, want de politie deed nog regelmatig navraag bij uw huis (verhoorverslag p.7-8). Uit het verhoorverslag van de Dienst Vreemdelingenzaken (punt 42) blijkt dat u bij uw neef leefde. U maakte er geen melding van een eventuele opsporing door de politie. Hieruit volgt dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen over de periode dat u ondergedoken zou geleefd hebben. Dit ligt in de lijn van het voorgaande, waar aangetoond wordt dat er ook geen reden was om ondergedoken te leven.

Bovendien kan uw identiteit, bij gebrek aan geldige documenten terzake, niet worden nagegaan.

Tenslotte bevat uw verzoekschrift tot instelling van een dringend beroep geen ander element dat vermag de weigeringsbeslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken te wijzigen.”.

3.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende bovendien dat een verzoekende partij die van de Raad van State verwacht dat deze binnen een zeer korte tijdsspanne een arrest velt moet aantonen dat de bestreden beslissing op het eerste gezicht onwettig is, en dat het voordeel dat zij wil bekomen, te dezen een nieuwe kans op erkenning als vluchteling, rechtmatig en reëel is;

3.2. Overwegende dat op het eerste gezicht kan getwijfeld worden aan het ernstig karakter van de asielaanvraag van de verzoekende partij, die, zonder dat hiervoor een reden wordt opgegeven, het land is binnengekomen met een vals paspoort, en die zich pas vluchteling heeft verklaard nadat zij door de federale politie was tegengehouden; dat alleen reeds deze omstandigheid op het eerste gezicht doet twijfelen aan het rechtmatig belang dat de verzoekende partij heeft bij het instellen van het beroep tot nietigverklaring;

Overwegende bovendien dat de verzoekende partij het niet aannemelijk maakt dat zij in geval van terugkeer naar haar land van herkomst zal worden gevangen gezet; dat zij immers naar aanleiding van de gebeurtenissen in mei 2002, waarvan zij gewag heeft gemaakt in haar asielrelaas, slechts enkele uren in hechtenis werd genomen en nadien werd vrijgelaten; dat de vrees, die zij volgens de uiteenzetting in haar verzoekschrift meent te mogen koesteren niet op het eerste gezicht redelijk is;

Overwegende dat deze vaststellingen volstaan om het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftientig september tweeduizend en twee, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	C. PETERS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. PETERS.

E. BREWAEYS.